УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ
ФИЛОЛОШКИ ФАКУЛТЕТ

Датум 10. 02. 2014.

ИЗВЕШТАЈ О ПОДОБНОСТИ ТЕМЕ: „МОДЕРНИЗАЦИЈА СРПСКЕ ПРОЗЕ 20. ВЕКА У ОДНОСУ НА СТВАРАЛАЧКУ РЕЦЕПЦИЈУ КЊИЖЕВНОГ ДЕЛА ЏЕЈМСА ЏОЈСА", КАНДИДАТА МИНЕ ЂУРИЋ И МЕНТОРА ЗА ИЗРАДУ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

I ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ

1. Датум и орган који је именовао комисију

Одлуком 3480/1 Научно-наставног већа Филолошког факултета Универзитета у Београду образована је комисија за оцену подобности докторанта Мине Ђурић.

2. Састав комисије са назнаком имена и презимена сваког члана, звања, назив уже научне области за коју је изабран у звање, датум избора у звање и назива факултета, установе у којој је члан комисије запослен:

1. Др Јован Делић, редовни професор, Српска књижевност 20. века, 15. 07. 2009, Филолошки факултет Универзитета у Београду, Филолошки факултет Универзитета у Београду. .
2. Др Александар Јерков, ванредни професор, Српска књижевност 20. века, 11. 01. 2011, Филолошки факултет Универзитета у Београду, Филолошки факултет Универзитета у Београду.
3. Др Зоран Пауновић, редовни професор, Енглеска књижевност, 31. 03. 2006, Филолошки факултет Универзитета у Београду, Филолошки факултет Универзитета у Београду.
4. Др Предраг Петровић, доцент, Српска књижевност 20. века, 16. 4. 2013, Филолошки факултет Универзитета у Београду, Филолошки факултет Универзитета у Београду.
5. Др Џон Мекорт (John McCourt), ванредни професор, Енглеска књижевност, јануар 2011, Рома Тре, Универзитет у Риму, Италија.

II БИОГРАФИЈА КАНДИДАТА

Мина Ђурић је рођена 30. 3. 1987. Основну школу и гимназију општег типа завршила је као носилац Вукове дипломе и ђак генерације, а Филолошки факултет у Београду као студент генерације са просечном оценом 10. Дипломски рад одбранила је са оценом 10. На Групи за српску књижевност и језик положила је чак 48 испита, од чега девет факултативно, додатно изабраних са Катедара за германистику, славистистику и општу књижевност, и све то са оценом 10. Завршила је мастер студије на Филолошком факултету, Српска књижевност и језик са општом књижевношћу, са оценом 10 и одбранила мастер рад такође са десетком. Положила је све испите на докторским студијама на Филолошком факултету у Београду, модул Књижевност и са просеком 10,00 завршила прве две године докторских студија. Од децембра 2012. године ради као асистент на предметима Српска књижевност XX века, Семинар: Српска књижевност XX века, Српска књижевност од модерне до постмодернизма, Тумачење књижевног дела I: Савремена поезија и Тумачње књижевног дела II: Савремена проза, док сарађује на предметима Класици српске књижевности I и II и Интернет и књижевност у настави. Од марта до децембра 2012. године била је у звању сарадника у настави на предметима уже наставно-научне области Српска књижевност XX века, на Филолошком факултету Универзитета у Београду. Ангажована је као спољни сарадник на пројекту *Смена поетичких парадигми у српској књижевности XX века*: *национални и европски контекст* (178016) Института за књижевност и уметност у Београду. Од марта 2011. до марта 2012. године радила је као истраживач-приправник на Институту за књижевност и уметност у Београду, у оквиру пројекта *Српско усмено стваралаштво у интеркултурном коду* (178011); била је секретар истог пројекта од новембра 2011. до марта 2012. године. Похађала је Интернационалну школу књижевносги и језика у Немачкој *(31. Internationale Sommer-Universität)* 8 ECTS, док је четири године узастопно полазник-стипендиста интернационалне школе посвећене делу Џејмса Џојса у Трсту. На Гетеовом институту у Београду стекла је сертификате Б1, Ц1, ниво Ц2. Била је ангажована у Регионалном центру за таленте (књижевност и језик). Уз то је завршла нижу и средњу музичку школу, одсеци за музичког сарадника и музичког извођача, хармоника-клавир. Говори пет страних

језика: енглески, немачки, италијански, руски и француски. Мина Ђурић је до сада била ангажована у Међународном славистичком центру у Београду, као секретар Скупа младих слависта, као лектор за часове конверзације страним студентима, као коректор издања зборника МСЦ-а *41.* и *42. Научни скуп слависта у Вукове дане.* Секретар је Друштва за српски језик и књижевност Србије; учествује у организацији семинара за наставнике и професоре и у организацији такмичења ученика у језику и језичкој култури од општинског до републичког нивоа. Један је од реализатора такмичења *Књижевна олимпијада.* Предавач је на семинару *Ка савременој настави српског језика и књижевности II*, као и на *Републичком зимском семинару.* Радила је као лектор и коректор при објављивању књига у издању Друштва за српски језик и књижевност Србије. Мина Ђурић је члан жирија за доделу награде за најбољи есеј на манифестацији Дисово пролеће. У Центру за српски језик као страни на Филолошком факултету у Београду сарађује као предавач на часовима српског језика страним студентима, а ради и као лектор за стране студенте који годину дана бораве на Авали и уче српски језик у оквиру пројеката *Свет у Србији* и *Србија за Србе из региона*. Учествовала је у раду на одредницама *Лексикона образовних термина* Учитељског факултета у Београду. Радила је на припреми Извештаја за Министарску конференцију 2012. у Букурешту, *Bologna Follow Up Group,* за Министарство просвете и науке Републике Србије. Мина Ђурић је вођа Хора слависта Филолошког факултета у Београду и члан је славистичког хора „Лучинушка" у Београду. Мина Ђурић је добитница низа награда и признања за успех у школовању и радне резултате: студент је генерације Филолошког факултета у Београду; добитница награде „Радмила Милентијевић" за мастер рад; награде „Владан Недић"; награде Филолошког факултета за прикупљени теренски материјал, етнографску грађу и насталу збирку; награде за есеј о Владиславу Петковићу Дису на 47. Дисовом пролећу; награде за савремену књижевну критику о роману Гроздане Олујић; Бранкове награде Матице српске; награде проф. Габријеле Шуберт из Јене за најбољег студента славистике који одржава и продубљује германско-славистичке односе и везе у култури, књижевности и традицији; награде Россотрудничества за културну, уметничку и научну делатност у оквиру словенских земаља, а посебно Србије и Русије; награде Британске школе у Кувајту за културно-уметничку презентацију српске културе и традиционалне баштине и других награда. Победник је на конкурсу ERSTE банке као најбољи студент друштвених и хуманистичких наука; један је од сто најуспешнијих студената у Србији и лауреат Eurobank конкурса; најбољи је делегат Унеска на конференцији БИМУН 2011, представник Србије на Унесковом омладинском форуму у Паризу (7th Youth Forum UNESCO, Paris, 2011). Прималац је стипендије Републичког фонда за научни и уметнички подмладак (од III разреда гимназије до краја студија); добитница DAAD стипендије; четвороструке стипендије за учешће у летњој школи о Џејмсу Џојсу у Трсту; једногодишње стипендије на Институту за сорабистику у Лајпцигу; стипендије за учешће у летњој школи посвећеној делу Џејмса Џојса у Даблину. Мина Ђурић је учествовала у низу конференција и научних скупова: Међународна конференција младих слависта у Прагу, 2010; III скуп младих филолога у Крагујевцу, *Савремена проучавања језика и књижевности*, 2011; Међународни научни скуп *Језик, књижевност, комуникација*, Филозофски факултет, Ниш, 2011; Интернационална конференција славистичких лектора у Брну: Konferenci lektorů jihoslovanský jazyků, Výuka jihoslovanských jazyků v dnešní Evropě, Brno, 2011; учешће на научном скупу *Дани Преображења*, Жичка повеља за песника Ивана Негришорца, 2011; излагање на научном скупу посвећеном делу Оскара Давича, Шабац, 2011; излагање на *41. Научном скупу слависта у Вукове дане*, Међународни славистички центар, Филолошки факултет, 2011; учешће са темом на конференцији *Polytropic(al) Joyce*, The 5th James Joyce Postgraduate Conference, at Queen's University Belfast, 2012; *Семинар српског језика, књижевности и културе* − једномесечни рад у својству лектора на конверзацијским вежбањима за полазнике Семинара Међународног славистичког центра, Филолошки факултет, 2010, 2011; учешће на трибини *Теоријски разговори* пројекта *Културолошке књижевне теорије и српска књижевна критика: Српска књижевна критика – типолошка проучавања*, у библиотеци Института за књижевност и уметност у Београду, 2011; IV скуп младих филолога у Крагујевцу, *Савремена проучавања језика и књижевности*, 2012; Међународни научни скуп *Језик, књижевност, вредности*, Филозофски факултет, Ниш, 2012; Интернационална конференција славистичких лектора у Брну: Konferenci lektorů jihoslovanský jazyků, Výuka jihoslovanských jazyků v dnešní Evropě, Brno, 2012; Единадесети национални славистични четения *Време и история в славянските езици, литератури и култури*, Софийски Университет „Св. Климент Охридски", 2012; учешће са рефератом на научном скупу *Песничко дело и мисао о поезији Милована Данојлића*, Требиње, 2012; излагање на округлом столу посвећеном делу Светлане Велмар-Јанковић, Београд, 2012; излагање на конференцији *Српска теологија данас*, Православно-богословски факултет, Београд, 2012; излагање на округлом столу поводом Дана словенске писмености, „Језик, књижевност и култура у словенском простору", 2012; учествовање на округлом столу „Академик Војислав Ђурић – 100 година од рођења", Крагујевац, 2012; реферат у оквиру програма Саветовања 55. Змајевих дечјих игара, Књижевност за децу у родној перспективи, 2012; учешће са рефератом на међународном научном симпозијуму у Даблину, посвећеном Џејмсу Џојсу, 2012; учешће са излагањем на научном скупу о Данојлићевим препевима, *Песничка ријеч на извору Пиве*, 2012; излагање на *42. Научном скупу слависта у Вукове дане*, Међународни славистички центар, Филолошки факултет, 2012; *Семинар српског језика, књижевности и културе* − једномесечни рад у својству лектора на конверзацијским вежбањима за полазнике Семинара Међународног славистичког центра, Филолошки факултет, 2012; излагање на округлом столу у Тршићу, одржаном поводом 78. Вуковог сабора, *Вуковско наслеђе модерне српске поезије*, 2012; учешће са рефератом на научном скупу у Вишеграду, Андрић-пројекат, *На Дрини ћуприја*, 2012; учешће на научном скупу о поезији и поетици Милана Дединца, Институт за књижевност и уметност, Београд, 2013; излагање у оквиру трибине посвећене *Антологији француске поезије XX века,* Коларчева задужбина, Београд, 2013; учешће на научном скупу посвећеном предачкој мелодији Алека Вукадиновића, Требиње, 2013; Међународни

научни скуп *Језик, књижевност, маргинализација*, Филозофски факултет, Ниш, 2013; учешће на научном скупу *Дани Преображења*, Жичка повеља за песника Петра Цветковића, 2013; *Семинар српског језика, књижевности и културе* − једномесечни рад у својству лектора на конверзацијским вежбањима за полазнике Семинара Међународног славистичког центра, Филолошки факултет, 2013; учешће са рефератом на 50. Београдским међународним сусретима писаца, 2013; учешће на научном симпозију у Бостону у организацији Association for Slavic, East European, and Eurasian Studies; пријављена тема за научни скуп о Његошу, организатори Матица српска и САНУ, Нови Сад, 2013; учешће на научном скупу о поезији и коментарима Милоша Црњанског, Институт за књижевност и уметност, Београд, 2013; пријављена тема за учешће на научном скупу о проблему заборава у јужнословенским књижевностима у европском оквиру, Трир, Немачка, 2014.

III БИБЛИОГРАФИЈА КАНДИДАТА

- Објављени радови пре избора у звање сарадника у настави, пре и током рада на Институту за књижевност и уметност у Београду, у звању истраживача-приправника на пројекту *Српско усмено стваралаштво у интеркултурном коду*

Објављени радови:

1. „Читање, доживљавање и тумачење уметничке лирске песме ’Плава звезда’ Мирослава Антића”, *Школски час српског језика и књижевности*, број 3–4, ИП Ваша књига, Београд, 2009, стр. 65–85, ISSN 1450-6521.

2. „Наставно проучавање бајке ’Седефна ружа’ Гроздане Олујић”, *Школски час српског језика и књижевности*, број 1, ИП Ваша књига, Београд, 2010, стр. 17–38, ISSN 1450-6521.

3. „Тема мадонизма у делу Рафаела Санција и Лазе Костића”, *Свет речи* 29–30, Београд, 2010, стр. 76–82, ISSN 1450-6211.

4. „Потенцијал”, „Музика”, „Мода”, прилози за изучавање српског језика као страног, у: *Лекторске вежбе, приручник за српски језик као страни*, МСЦ, Београд, 2010, стр. 48–53, стр. 110–117, стр. 140–147, ISBN 978-86-86419-95-8.

5. „Читање у слободно време међу ученицима виших разреда основне школе (Истраживање)”, у коауторству са Маријом Митић, *Школски час српског језика и књижевности*, број 5, ИП Ваша књига, Београд, 2011, стр. 63−70, ISSN 1450-6521.

6. „Владислав Петковић Дис у европском контексту”, у: *Наслеђе, часопис за књижевност, језик, уметност и културу*, вол. 8, бр. 20, стр. 271–284, УДК 821.163.41.09-1 Петковић-Дис В., ISSN 1820-1768, ФИЛУМ, Крагујевац, 2011.

7. „Говорљиви Грозданини гласови − гласовита сага о Арацким или о времену, језику, сећању и забораву у роману *Гласови у ветру*”, *Зборник Црте и резе* 3, Награда за књижевност „Андра Гавриловић 2010”, Свилајнац, 2011, стр. 132–139, ISBN 978-86-86537-11-9.

8. „Функционално повезивање језика, књижевности и културе у настави српског језика за стране слависте”, у: *Výuka slovanských jazyků v dnešní Evropě*, Brno, 2011, стр. 82–89, ISBN 978-80-904846-2-7.

9. “The Role of Free Extra-curricular Student Activities in the Learning of Slavic Languages. Creative Treatment in the Work of Slavic Musical Ensemble - the Correlation in the Teaching of Slavic Languages, Literature, Culture and Music”, in: *Challenges for Foreign Philologies. Part 2: Interdisciplinarity and New Teaching Methods*, ATH, Promix, Bielsko-Biała, Poland, 2011, p. 30–38, ISBN 978-83-904034-9-3, ISBN 978-83-62292-06-6.

10. „Певач као јунак образовног романа *Традиција* – знатан допринос поетици епског спевавања” (приказ књиге Бошка Сувајџића *Певач и традиција*, Завод за уџбенике, Београд, 2010, 292 стране), *Задужбина*, год. XXIII, бр. 91, Београд, 2011, стр. 13, ISSN 0353-2739.

11. „Поетика *живе речи* српске фолклористике у међупростору писаних речи посвећених доајену усмене књижевности” (приказ Зборника *Жива реч*: Зборник у част проф. др Наде Милошевић-Ђорђевић, уредници Мирјана Детелић, Снежана Самарџија, Балканолошки институт САНУ, Филолошки факултет Универзитета у Београду, Београд: Чигоја штампа, 2011, 680 стр.), у: *Повеља*, 3/2011, година XLI, Народна библиотека „Стефан Првовенчани”, Краљево, 2011, стр. 141–151, УДК 82, ISSN 0352-7751=Повеља (1985), COBISS.SR-ID 7903244.

12. „*Небеска невеста*: могућности рецепцијских заветовања” (Приказ књиге *Небеска невеста*, Зоја Карановић, Библиотека Књижевност и језик, Друштво за српски језик и књижевност Србије, Чигоја штампа, Београд, 2010, 360 стр.), у: *Књижевност и језик*, 3–4, Београд, 2011, стр. 375–386, ISSN 0454-0689=Књижевност и језик, COBISS.SR-ID 4052482.

Штампани сажеци реферата:

1. „*Гномон* и *uncanny*: Џојс и Андрић”, *41. Научни скуп слависта у Вукове дане*, Зборник Међународног славистичког центра, *Иво Андрић у српској и европској књижевности*, Тезе и резимеа, Београд, 2011, стр. 64, ISBN 978-86-6153-053-1.

2. “Small Media Syndrome (SMS)”, Peti međunarodni interdisciplinarni naučni skup *JEZIK, KNJIŽEVNOST, KOMUNIKACIJA, LANGUAGE, LITERATURE, COMMUNICATION*, Fifth International Interdisciplinary Conference, Program skupa i knjiga sažetaka, 2011, str. 10.

- Од избора у звање сарадника у настави, Филолошки факултет у Београду; од прикључивања пројекту *Смена поетичких парадигми у српској књижевности двадесетог века: национални и европски контекст*, Институт за књижевност и уметност у Београду, спољни сарадник

Објављени радови:

1. „Петнаест година Џојса у Трсту” (Приказ рада Међународне летње школе у Трсту посвећене делу Џејмса Џојса – Trieste James Joyce Summer School, 26 June - 2 July 2011), *Зборник Матице српске за књижевност и језик*, књига 59, свеска 3, 2011, стр. 803–809, UDC 821.111.09 Yoyce J. ISSN 0543-1220 COBISS.SR-ID 9627138.

2. „О појму, до сада, изгледа, нимало очигледном” (*Птице: књижевност, култура,* зборник радова, одговорни уредник Никола Тасић, уредници Драган Бошковић, Мирјана Детелић, ЛИЦЕУМ 14, Крагујевац 2011, 338 стр.), *Зборник Матице српске за књижевност и језик*, књига 59, свеска 3, 2011, стр. 769–776, UDC 82.09(082) 821.163.41-95, ISSN 0543-1220 COBISS.SR-ID 9627138.

3. „Small Media Syndrome (SMS)”, u: *Jezik, književnost, komunikacija*, Književna istraživanja, Zbornik radova, urednice

Vesna Lopičić, Biljana Mišić Ilić, Niš, 2012, str. 52–61, УДК 82-84 82.01:316.776, ISBN 978-86-7379-240-8.

4. “Literary triskets to the trip through Trieste, In Joyce, we are always well met and ate!”, Fifteen years of Joyce in Trieste (A report on the Trieste James Joyce Summer School, 26 June - 2 July 2011), *James Joyce Literary Supplement*, Volume 26, No. 1, Dept. of English, University of Miami, Florida, Spring 2012, p. 13–15, ISSN: 0899-3114.

5. „Павићевско-урошевићевска тетралогија – освојена целовитост”, у: *Аспекти времена у књижевности*, зборник радова, уредник др Лидија Делић, Институт за књижевност и уметност, Београд, 2012, стр. 515–544, УДК 821.163.41.09-32 Павић М. 821.163.41.09-32 Урошевић В.

6. „Девојчице у дружини? Међу Ћопићевим *орловима*, Селишкаревим *галебовима*, Ловраковом *дружбом* и другим дружинама *дечака* и *хајдука*”, у: *Детињство*, часопис о књижевности за децу, година XXXVIII, број 2, лето 2012, Нови Сад, стр. 81–90, ISSN 0350-5286, UDK 82.

7. „*Гномон* и *uncanny* – Џојс и Андрић”, у: *41. Научни састанак слависта у Вукове дане, Зборник Међународног славистичког центра*, 41/2, Београд, 2012, стр. 393–404, УДК: 821.111.09 821.163.41.09.

8. „Усмено/писано у *Потајнику* и *Светилнику* Ивана Негришорца”, у: *Иван Негришорац песник*, зборник радова, уредник Драган Хамовић, Краљево, 2012, стр. 166–183, УДК 821.163.41.09 Негришорац И. ISBN 978-86-81355-33-6;

9. „Светлана Велмар-Јанковић и стара српска књижевност”, у: *Бездане светлости*, о књижевном делу Светлане Велмар-Јанковић, зборник, приредио Михајло Пантић, Београд, 2012, стр. 63–83, ISBN 978-86-7448-228-0, 821.163.41.09 Велмар-Јанковић С. (082).

Штампани сажеци реферата:

1. „*Антологија српског песништва (XIII–XX век)* Миодрага Павловића у контексту антологија поезије других словенских народа”, у: *42. Научни скуп слависта у Вукове дане*, Међународни научни скуп, *Развојни токови српске поезије*, Тезе и резимеи, стр. 92–93, ISBN 978-86-6153-086-9.

2. „Нова тумачења традиције и модерности у Срба”, у: Naučni skup/Conference, *Jezik, književnost, vrednosti/Language, Literature, Values*, 27–28. april 2012, Knjiga rezimea/Book of Abstracts, Niš 2012, str. 29.

- Од избора у звање асистента, Филолошки факултет у Београду; током рада на пројекту Института за књижевност и уметност у Београду *Смена поетичких парадигми у српској књижевности двадесетог века: национални и европски контекст*, спољни сарадник

Објављени радови:

1. „Књига света” (Приказ Зборника радова *Језик, књижевност, култура*, Новици Петковићу у спомен, уредници проф. др Јован Делић и проф. др Александар Јовановић, Институт за књижевност и уметност, Филолошки факултет Универзитета у Београду, Београд, 2011, 813 страна), у: *Летопис Матице српске*, октобар–новембар, год. 188, књ. 490, св. 4–5, 2012, стр. 730–746, ISSN 0025-5939, UDK 82(05);

2. „На успон и/или пад једне усмености”, у: *Српско усмено стваралаштво у интеркултурном коду*, зборник радова уредник Бошко Сувајџић, Институт за књижевност и уметност, Београд, 2012, стр. 87–126, УДК 821.09:398]:82.09 398.87-055.1;

3. „Време катабазе у апокрифима и усменој епици”, у: *ВРЕМЕ И ИСТОРИЯ В СЛАВЯНСКИТЕ ЕЗИЦИ, ЛИТЕРАТУРИ И КУЛТУРИ*. Сборник с доклади от Единадесетите национални славистични четения 19–21 април 2012, Том II - ЛИТЕРАТУРОЗНАНИЕ. ФОЛКЛОР; РЕДАКЦИОННА КОЛЕГИЯ: проф. дфн Панайот Карагьозов, доц. д-р Калина Бахнева, доц. д-р Валентин Гешев, доц. д-р Ина Христова, доц. д-р Маргарита Младенова; СЪСТАВИТЕЛИ: Ани Бурова, Диана Иванова, Елена Христова, Славея Димитрова, Цветанка Аврамова, © 2012 Университетско издателство „Св. Климент Охридски”, стр. 505–510, ISBN 978-954-07-3458-3;

4. „Српско-немачка лајпцигофилија” (Приказ књиге *Serben in Leipzig*, Herausgegeben von Dušan Ivanić, Übersetzung Thomas Dietze, Gudrun Krivokapić, Mirjana Vuković, Katja Wadewitz, Stiftung Dositej Obradović, Belgrad 2011, S. 228), *Зборник Матице српске за књижевност и језик*, књ. 60, св. 12, 2012, стр. 597–605, ISSN 0543-1220, UDC 82(05), UDC 821.163.41:821.112.2;

5. „Књига-догађај: Антологија на куб” (Приказ *Антологије руске поезије XVII–XXI век*, изабрао, приредио и пропратне текстове написао Александар Петров, Завод за уџбенике, Београд, 2011, стр. 1034), у: *Летопис Матице српске*, Нови Сад, децембар, 2012, стр. 1244–1249, ISSN 0025–5939, UDK 82(05);

6. „МСЦ посластица у педесет пет лица, петсто скица и пет разгледница”, *Свет речи*, број 35–36, Београд: Друштво за српски језик, 2013, ISSN: 1450–6211;

7. „О *старом у новом, малом у великом* и *националном у општем* поводом једног округлог датума – 100 година од рођења академика Војислава М. Ђурића”, у: *Књижевност*, година LXVIII, 1/2013, 5.4. ISSN: 0023-2408, стр. 250–257;

8. „Дновиде воде (Бошко Сувајџић, *Дновиде воде: фолклорни елементи у српској књижевности*, Orpheus, Нови Сад, 2012, 448 стр.)”, приказ књиге, у: *Годишњак Катедре за српску књижевност са јужнословенским књижевностима за школску 2011/2012. годину*, година VII, Београд, 2012, стр. 419–425;

9. „Давичова поетика и песништво од *предвербалног* до *девербализације уметности*”, *Песничка поетика Оскара Давича*, зборник радова пројекта *Смена поетичких парадигми у српској књижевности XX века: национални и европски контекст*, Институт за књижевност и уметност, Београд–Шабац, 2013, стр. 379–397, УДК 821.163.41.08 Давичо О;

10. „Милован Данојлић и римски лиричари”, *Песничко дело и мисао о поезији Милована Данојлића*, Зборник радова, Требиње, Институт за књижевност и уметност, Филолошки факултет Универзитета у Београду, Дучићеве вечери поезије, Требиње, 2013, стр. 407–422, 821.124'02-1.03=163.41.

11. „Имаголошки приступ проучавању књижевности – Imago/Hidalgo”, у: *Савремена проучавања језика и књижевности*, Зборник са IV научног скупа младих филолога Србије, књ. 2, стр. 292–301, Крагујевац, 2013, УДК 821.163.41.09, ISBN 978-86-85991-51-6;

12. „Нова тумачења традиције и модерности у Срба”, у: *Jezik, književnost, vrednosti, književna istraživanja*, zbornik radova, urednice: Vesna Lopičić, Biljana Mišić Ilić, Niš, 2013, str. 115–125, УДК 821.163.41-4.09 Мишић З. 821.163.41-95.09 Петковић Н;

13. „Зашто певач није песник? Токови изучавања српског усменог стваралаштва у другој половини двадесетог века”, у: *Српска књижевна критика друге половине XX века – типолошка проучавања*, зборник радова, уредник Милан

Радуловић, Институт за књижевност и уметност, Београд, 2013, стр. 319–348, 821.163.41.09:398;

14. „Методички приступ роману *Орлови рано лете* у компаративном контексту *романа о дружини*", *Школски час српског језика и књижевности*, број 3–4, ИП Ваша књига, Београд, 2013, стр. 16–30, ISSN 1450–6521.

15. „Први час са страним славистима", за Зборник са интернационалне конференције славистичких лектора у Брну: *Konferenci lektorů jihoslovanský jazyků, Výuka jihoslovanských jazyků v dnešní Evropě*, Brno, 2013, у: *Opera Slavica, Slavistické jazykovědný sešit*, Ročník XXIII, 4/2013, стр. 153–163, ISSN 1211-7676.

16. „Усмену у смену? (*Усмено/писано* у савременој српској поезији)", у: *Призор, часопис за културну историју Јадра*, број 12, Центар за културу „Вук Караџић", Лозница, 2013, стр. 25–32, 821.163.41.09-1 Попа В.

17. „*Антологија српског песништва (XIII–XX век)* Миодрага Павловића у контексту антологија поезије других словенских народа", Зборник *Развојни токови српске поезије* са *42. Научног скупа слависта у Вукове дане*, том II, Међународни научни скуп, 42/2, Београд, 2013, стр. 889–912, 821.163.41.09, 821.161.1.09, 821.161.3.09, 821.161.2.09;

18. „Данојлићеви препеви Јосифа Бродског", *О нечујном и невиделом: Зборник радова о преводилачком делу Милована Данојлића*, Нови Сад – Плужине: Orpheus – Центар за културу Плужине, 2013, стр. 67–78, ISBN 978-86-7954-1239.

19. „Апокриф 'на међи' библијске и усмене књижевности", у: *Српска теологија данас*, 2012, Зборник радова Четвртог годишњег симпосиона, Институт за теолошка истраживања, Православно-богословски факултет, стр. 498–511, ISSN 2217-2491.

20. „Чудновата ћуприја (*Гномон* и *uncanny* у роману *На Дрини ћуприја* Иве Андрића)", [Die wundersame Brücke (Gnomon und uncanny im Roman *Die Brücke über die Drina* von Ivo Andrić], U: Branko Tošović (Hg./ur.), *Andrićeva ćuprija/Andrićs brücke*, Institut für Slawistik der Karl-Franzens-Universität Graz – Beogradska knjiga – Narodna i univerzitetska biblioteka Republike Srpske – Svet knjige, 2013, str. 283–293. (UDK 821.163.41-31.09 Андрић И. 821.163.41.08 Андрић И. ISBN 978-99938-30-62-7; 978-3-9503561-3-7; 978-86-7396-438-6);

21. „(Р)еволуционарна (при)повест Александра Петрова (Ехо светских револуција XX века у романима Александра Петрова)", у: *Револуција и култура у делу Александра Петрова*, зборник радова, Филолошки факултет у Београду, Институт за књижевност у уметност у Београду, Просвета, 2013, стр. 129–157, UDC 821.163.41.09-1 Петров А. 82.09:323.272"19", ISBN 978-86-7095-199-0(IKU).

Штампани сажеци реферата:

„Na marginama Džojsa", u: *Naučni skup, Jezik, književnost, marginalizacija/Language, Literature, Marginalization, Conference*, Niš, 26–27. april 2013, Knjiga sažetaka/Book of abstracts, str. 23–24.

IV ОЦЕНА ДА ЈЕ КАНДИДАТ ПОДОБАН ДА РАДИ ДИСЕРТАЦИЈУ

Увидом у биографију и библиографију кандидаткиње, комисија сматра да кандидаткиња Мина Ђурић испуњава све школске и научне услове за израду докторске дисертације.

V ОЦЕНА ПОДОБНОСТИ ПРЕДЛОЖЕНОГ МЕНТОРА

НАПОМЕНА:

За ментора је предложен др Јован Делић, редовни професор Филолошког факултета у Београду, Катедра за српску

књижевност са јужнословенским књижевностима.

Библиографија ментора са најмање 5 јединица релевантних за област из које се ради докторска дисертација.

1. *Српски надреализам и роман*, Београд: Српска књижевна задруга, 1980 (Београд: ГРО Култура, ООУР штампарија „Слободан Јовић", 243. стр, 21 cm (Књижевна мисао; 12)
2. *Хазарска призма: тумачење прозе Милорада Павића*, Београд: Просвета, 1991.
3. *Књижевни погледи Данила Киша: ка поетици Кишове прозе I*, Београд: Просвета, 1995.
4. *Кроз прозу Данила Киша: ка поетици Кишове прозе II*, Београд: БИГЗ, 1997.
5. *Иво Андрић: мост и жртва*, Нови Сад: Православна реч, Београд: Музеј града Београда, 2011.

Комисија сматра да др Јован Делић **испуњава све услове за ментора ове докторске дисертације за област** Српска књижевност 20. века.

VI ОЦЕНА ПОДОБНОСТИ ТЕМЕ:

ОЦЕНА:

1. формулација назива тезе

Комисија закључује да је радни назив тезе „Модернизација српске прозе 20. века у односу на стваралачку рецепцију књижевног дела Џејмса Џојса" **прикладан и да добро репрезентује суштину предложене теме истраживања.**

2. предмета (проблема) истраживања

Опис теме: Кандидаткиња је предложила веома захтевну и сложену компаративну тему која је обавезује да проучи поетику прозе Џејмса Џојса и да прати модернизацију српске прозе током целог двадесетог столећа, с посебним освртом на сродности које пронађе у српској прози са прозом Џејмса Џојса. Истовремено ће се пратити и фигура Одисеја, односно Уликса у српској књижевности 20. века.

Комисија закључује да је предложени предмет истраживања својом сложеношћу, актуелношћу и значајем у областима дисертације.

3. Библиографија прелиминарних истраживања

Кандидаткиња је приложила библиографију од 195 библиографских јединица релевантних за истраживање. Овде наводимо јединице најзначајније за истраживање:

Алберес 1967: Рене-Мариа Алберес, *Историја модерног романа*, Сарајево: Свјетлост.

Attridge 2004a: *The Cambridge Companion to James Joyce*, edited by Derek Attridge, Cambridge, New York, Melbourne: Cambridge University Press.

Битор 1982: Мишел Битор, „Џојс и модерни роман", *Градина*, год. XVII, бр. 3–4/82 (тема броја: *Џојсова галаксија – поводом стогодишњице*).

Bloom 2011: Harold Bloom, *The Anatomy of Influence, Literature as a Way of Life*, Yale: Yale University Press.

Bošković 2004: Dragan Bošković, *Islednik, svedok, priča: Istražni postupci u* Peščaniku *i* Grobnici za Borisa Davidoviča *Danila Kiša*, Beograd: Plato.

Бошковић 2006: Сања Бошковић, „Пародија као облик мишљења у савременој књижевности: поетички приступи Џојса, Жида, Мана и Павића", *Летопис Матице српске*, год. 182, књ. 477, св. 1/2, стр. 50–86.

Бркић 1994: Светозар Бркић, „Џејмс Џојс – велики изазов", *Осветљени спрудови: есеји*, Нови Сад: Матица српска.

Broch 1979: Hermann Broch, „James Joyce i suvremenost", *Moderna teorija romana*, izbor M. Solar, Beograd: Nolit.

Bugarski 1962: Ranko Bugarski, „O nekim pokušajima prevazilaženja granica konvencionanog jezika u modernom romanu (Kafka, Fokner, Džojs)", *Izraz: časopis za književnu i umjetničku kritiku*, god. 6, knj. 12, br. 11, str. 355–377.

Булсон 2003: Ерик Булсон, „Одисеју сличан: како се Џојс удварао Тршћанима и освојио их", са енглеског превео Предраг Шапоња, *Златна греда: лист за књижевност, уметност, културу и мишљење*, год. 3, бр. 21/22, стр. 22–24.

Бурова 2013: Ани Бурова (гл. ред.), „Джойс in Ballygarry, епфании, писма, стихове и сънища", *Вестник литературен*, год. 22.

Вајлер 1975: Торнтон Вајлдер, „Џојс и модерни роман", *Рађање модерне књижевности: роман*, приредио А. Петров, Београд: Нолит.

Vidan 1960: Ivo Vidan, „*Uliks* pred našim čitocem", *Izraz: časopis za književnu i umjetničku kritiku*, god. 2, knj. 4, br. 10, str. 306–330.

Vidan 1971a: Ivo Vidan, *Joyce i avangardno stvaralaštvo*, Zagreb: Hrvatsko filološko društvo.

Vidan 1971b: Ivo Vidan, *Romani struje svijesti: James Joyce „Uliks", William Fokner „Buka i bijes"*, Zagreb: Školska knjiga.

Вилсон 1964: Едмонд Вилсон, „Џејмс Џојс", у: *Акселов замак или о симболизму*, превела Олга Хумо, Београд: Култура, стр. 159–195.

Gjurgjan 1984: Ljiljana Gjurgjan, *Kamov i rani Joyce*, Zagreb: Sveučilišna naklada Liber.

Gordić Petković 1991: Vladislava Gordić Petković, „Govor *Uliksa*", *Polja: časopis za kulturu, umetnost i društvena pitanja*, god. 37, br. 394, str. 494–495.

De Tuoni 2002: Dario de Tuoni, *Ricordo di Joyce a Trieste*, a cura di Renzo S. Crivelli, John McCourt, con una lettera di James Joyce, Trieste: Mgs Press.

Делић 1994: Јован Делић, „Цитатност прозе Данила Киша", *Луча*, Никшић, 1994/1.

Делић 1997: Јован Делић, *Кроз прозу Данила Киша*, Београд: БИГЗ.

Дерида 1997: Жак Дерида, *Уликс грамофон: Да-говор код Џојса*, превела Александра Манчић Милић, Београд: Рад.

Dojčinović Nešić 2008: Biljana Dojčinović Nešić, „U lavirintu uma: Džojs, Vulfova, Fokner", *Treći program*, br. 137/138, str. 109–115.

Ђурић 2012а: Мина Ђурић, „*Гномон* и *uncanny* – Џојс и Андрић", у: *41. Научни састанак слависта у Вукове дане, Зборник Међународног славистичког центра*, 41/2, Београд, 2012, стр. 393–404.

Ђурић 2012б: Мина Ђурић, „Петнаест година Џојса у Трсту" (Приказ рада Међународне летње школе у Трсту посвећене делу Џејмса Џојса – Trieste James Joyce Summer School, 26 June - 2 July 2011), *Зборник Матице српске за књижевност и језик*, књига 59, свеска 3, 2011, стр. 803–809.

Ђурић 2012в: Mina Djuric, "Literary triskets to the trip through Trieste, In Joyce, we are always well met and ate!", Fifteen years of Joyce in Trieste (A report on the Trieste James Joyce Summer School, 26 June - 2 July 2011), *James Joyce Literary Supplement*, Volume 26, No. 1, Dept. of English, University of Miami, Florida, Spring 2012, p. 13–15.

Eko 1970: Umberto Eko, *Uliks i poetika otvorenog dela*, preveo Dejan Đuričković, Banja Luka: Glas.

Ellmann 1959: Richard Ellmann, *James Joyce*, New York: Oxford University Press.

Ellmann 1977: Richard Ellmann, *The Consciousness of Joyce*, London: Faber and Faber.

Zula 1969: Wolodymyr T. Zula, editor, *Comparative literature symposium, Proceedings of the Comparative literature symposium, vol. 2, James Joyce: his place in world literature*.

Žmegač 1987: Viktor Žmegač, „Temeljna dihotomija romana u dvadesetom stoleću", *Povijesna poetika romana*, Zagreb: Grafički zavod Hrvatske.

Jeremić 1978: Ljubiša Jeremić, „Roman kao metodologija romana", u: *Proza novog stila*, Beograd: Prosveta, str. 138–195.

Јеремић 1993: Љубиша Јеремић, „Џојсов *Уликс* и критичареви нокти", *Глас из времена: огледи и критике*, Београд: БИГЗ, стр. 12–13.

Јеремић 2007: Љубиша Јеремић, „Унутрашњи монолог код Толстоја и Џојса", *Мала књига о Толстоју*, Београд: „Филип Вишњић", стр. 85–146.

Јеремић, Костов 2012: Вука Јеремић и Цвета Костов, *Роман као експеримент: каталог изложбе поводом 130 година од рођења Џејмса Џојса и Вирџиније Вулф*, Београд: Филолошки факултет, Универзитетска библиотека „Светозар Марковић".

Јерков 1992: Александар Јерков, *Нова текстуалност: огледи о српској прози постмодерног доба*, Подгорица: Октоих.

Јерков 1993: Александар Јерков, „Оквир, рам, пукотина. Иманентна поетика Данила Киша", у: *Данило Киш између Цетиња и панонског потопа* (зборник), Народна библиотека „Ђурђе Црнојевић", Цетиње, 1993, стр. 61–85.

Jerkov 2000: Aleksandar Jerkov, „Od enciklopedizma do metafikcije", *Godišnjak za poetička i hermeneutička istraživanja*, br. 4, Beograd: Filološki fakultet.

Јосић Вишњић 2008: Мирослав Јосић Вишњић, „О гњурцу у Ани Ливији”, *Летопис Матице српске*, год. 184, књ. 481, св. 6, стр. 1078–1082.

Кољевић 1963: Светозар Кољевић, „*Уликс* и уликсологија”, у: *Тријумф интелигенције: огледи о новијем англосаксонском роману*, Београд: Просвета, стр. 182–188.

Koljević 1966: Svetozar Koljević, „Igra svesti i postojanja u Džojsovom *Ulisu*”, *Izraz: časopis za književnu i umjetničku kritiku*, god. 10, knj. 19, br. 5, str. 429–443.

Koljević 2003: Svetozar Koljević, *Engleski romansijeri dvadesetog veka (1914–1960): od Džejmsa Džojsa do Vijilama Goldinga*, Beograd: Zavod za udžbenike i nastavna sredstva.

Kurcijus 1964: Ernst Robert Kurcijus, „Džejms Džojs i njegov *Uliks*”, *Eseji iz evropske književnosti*, Sarajevo: „Veselin Masleša”.

Марковић 1982: Вида Марковић, „Поетика младога Џојса”, *Градина*, год. XII, бр. 3–4/82 (тема броја: *Џојсова галаксија – поводом стогодишњице рођења*).

Миливојевић 2001: Ивана Миливојевић, *Фигуре аутора: функције ауторског коментара у прози Данила Киша*, Београд: Чигоја штампа.

Миливојевић 2005: Ивана Миливојевић, „Отац, и син, Едуард Сам”, у: *Споменица Данила Киша*, уредник Предраг Палавестра, Београд: САНУ, стр. 155–164.

Миливојевић 2010: Ивана Миливојевић, „Хомер, Џојс, Киш: једно ефемерно читање и продужене перспективе”, *Београдски књижевни часопис*, год. 6, бр. 18, стр. 141–155.

Мићић 2007: Весна Мићић, „Сличности и разлике између романа *Уликс* Џејмса Џојса и прве књиге *Дана шестог* Растка Петровића”, *Зборник Матице српске за књижевност и језик*, вол. 55, књ. 1, стр. 191–211.

McCourt: John McCourt, *James Joyce: Gli anni di Bloom*, Milano: Mondadori.

Nabokov 2004: Vladimir Vladimirović Nabokov, *Uliks – esej o Džojsu*, prevod s engleskog Tanja Bulatović, Beograd: NNK Internacional.

Nash 2006: John Nash, *James Joyce and the Art of Reception: Reading, Ireland, Modernism*, Cambridge: Cambridge University Press.

Николић 1999: Ненад Николић, „О епифанији Стивенова естетичка лутања у раној прози Џејмса Џојса”, *Свет речи*, 9/12, стр. 59–62.

O’Neill 2005: Patrick O’Neill, *Polyglot Joyce: fiction of translation*, Toronto: University of Toronto Press.

Пауновић 2003: Зоран Пауновић, „*Уликс* Џејмса Џојса: Митска узвишеност тривијалног”, у: Џејмс Џојс, *Уликс*, Београд: Геопоетика, стр. 761–785.

Пауновић 2004а: Зоран Пауновић, „Уликс. Превод?, *Зборник Матице српске за књижевност и језик*, вол. 52, књ. 2, стр. 435–442.

Paunović 2004b: Zoran Paunović, „Kažu da je Nora bila pekareva kći”, *Art 032: časopis za književnost, umetnost i kulturu*, br. 9, str. 31–35.

Перишић 2011б: Игор Перишић, „Уликс против Одисеја: Комика геста, покрета и човечијег физичког обличја у роману *Уликс* Џејмса Џојса”, *Књижевна историја*, вол. 43, бр. 143/144, стр. 19–43.

Perišić 2013: Igor Perišić, *Utopija smeha, Vidovi komike i smeha u romanima* Mrtve duše *Nikolaja Gogolja,* Uliks *Džejmsa Džojsa i* Zlatno runo *Borislava Pekića*, Beograd: Službeni glasnik.

Петровић 1974: Растко Петровић, „Стварност у страној и нашој књижевности", *Есеји и чланови*, Београд: Нолит, стр. 218–284.

Петровић 2008: Предраг Петровић, *Авангардни роман без романа: поетика кратког романа српске авангарде*, Београд: Институт за књижевност и уметност.

Петровић 2013: Предраг Петровић, *Откривање тоталитета: романи Растка Петровића*, Београд: Службени гласник.

Пијановић 1991: Петар Пијановић, *Поетика романа Борислава Пекића*, Београд: Просвета.

Пијановић, Јерков 2009: *Поетика Борислава Пекића: преплитање жанрова*, зборник радова, уредили Петар Пијановић, Александар Јерков, Београд: Службени гласник, Институт за књижевност и уметност.

Platt 2011: Len Platt, *James Joyce: text and context*, London: Continuum.

Поповић 2007: Тања Поповић, „Свет који нестаје – Десница и Џојс", *Књижевно дело Владана Десниће: зборник радова поводом 100-годишњице рођења*, Београд: Библиотека града Београда, стр. 175–206.

Radović 1987: Miodrag Radović, „Le mythe archaïque et moderne dans Žena na kamenu d'Ivo Andrić (I. Andrić et J. Joyce)", *Reflets de l'histoire europeenne dans l'oeuvre d'Ivo Andrić*: actes du Colloque International, 31 mai, 1 er et 2 juin 1985, p. 71–85.

Симић 1932: Новак Симић, „James Joyce", *Хрватско коло*, Загреб, књ. XIII, стр. 203–215.

Симовић 2005: Јелена Симовић, „Роман о уметнику и *Мансарда* Данила Киша као портрет уметника у младости", *Зборник Матице српске за књижевност и језик*, књ. 56, св. 2, стр. 287–324.

Solar 1979: Milivoj Solar, *Moderna teorija romana*, izbor, uvod i komentar Milivoj Solar, Beograd: Nolit.

Schneider 2012: Erik Holmes Schneider, *Zois in Nighttown, Prostitution and Syphilis in the Trieste of James Joyce and Italo Svevo* (1880–1920), Trieste: Comunicarte Edizioni.

Tall 1990: Emily Tall, "Correspondence between Three Slavic Translators of *Ulysses...*", *Slavic Review*, 49.2, 625–633.

Токин 1953: Милан Токин, „Уз првог Џемса Џојса код нас", *Летопис Матице српске*, 129, 371, 2, стр. 143–146.

Thompson 2013: Mark Thompson, "of Mr Joyce, eventually become the famous Leopold Bloom", in: *The Story of Danilo Kiš*, Ithaca & London: Cornell University Press.

Fordham 2007: Finn Fordham, *Lots of Fun at Finnegans Wake: unravelling universals*, Oxford: Oxfor University Press.

Hergešić 1955: Ivo Hergešić, „Džejms Džojs ili svet na izmaku", *Književni portreti*, Zagreb: NIP.

Hergešić 1959: Ivo Hegeršić, *Književni portreti*, Cetinje: Narodna knjiga.

Херман Секулић 1994: Маја Херман Секулић, *Књижевност преступа: пародија у роману Белог, Џојса и Мана*, Нови Сад: Матица српска.

Camerani 2008: Marco Camerani, *Joyce e il cinema delle origini:* Circe, Fiesole (Firenze): Cadmo.

Cornwell 1992: Neil Cornwell, *James Joyce and the Russians*, London: Macmillan.

4. циљеви истраживања

Циљеви: Циљ овог научног истраживања јесте представљање и проблематизовање тока модернизације и постмодернизације српске прозе, а посебно романа XX века из перспективе стваралачке рецепције Џејмса Џојса у поетикама српских писаца XX столећа. У раду се прати присуство и стваралачка рецепција књижевног дела Џејмса Џојса у српској књижевноуметничкој, књижевно-научној и књижевно-критичкој сфери од првих превода и пропратних текстова до стваралачке рецепције Џојса у имплицитним и експлицитним поетикама српских писаца (нарочито Растка Петровића, Владана Деснице, Данила Киша, Борислава Пекића). Циљ овог проучавања у контексту сродних подухвата других европских и ваневропских народа јесте да се једним целовитим истраживањем поткрепи светска библиотека радова који се баве присуством и стваралачком рецепцијом Џејмса Џојса у оквирима експлицитних и имплицитних поетика других књижевности (у овој области српска наука о књижевности, нажалост, још увек касни у односу на друге словенске и (ван)европске књижевности). Намера овог рада јесте и да се допринесе продубљенијем инкорпорирању српске књижевности XX века у токове европских и светских проучавања и тумачења књижевности кроз нови покушај расветљавања сложеног питања и проблема модернизације и постмодернизације српске прозе, а нарочито романа XX века, овог пута из перспективе стваралачке рецепције Џејмса Џојса у српској књижевности, науци и култури.

Примарни корпус текстова који ће бити предмет теоријских и компаративних проучавања у проблемском присупу модернизацији српске прозе XX века сеже од првих примера експлицитне и имплицитне стваралачке рецепције Џејмса Џојса у радовима Станислава Винавера, Марка Ристића, на предавањима Момчила Настасијевића и Душана Матића, у делу Растка Петровића, затим се прати кроз приповетке Владана Деснице, не би ли врхунио у поетичким опредељењима Данила Киша и Борислава Пекића, уз краће осврте на интертекстуалне џојсолошке (у односу на прустовске и фокнеровске) референце у делу Милана Дединца, Милоша Црњанског, Рада Драинца, Иве Андрића, Оскара Давича, Михаила Лалића, Добрице Ћосића, Мирослава Јосића Вишњића, Драгана Великића. У контексту остварења српских писаца XX века предмет истраживања обухвата преглед и анализу текстова који су из књижевноуметничке, књижевно-критичке и научно-теоријске перспективе (поетике модерног и постмодерног романа, принципа монтаже, проблема епифаније, језичке иновативности, дестабилизоване наративне инстанце, романа тока свести, присуства унутрашњег монолога и солилоквија, деконституисања форме, статуса митског, типова уликсологије и др.) указивали на новине које долазе са Џојсовом прозом и постају неумитни стабилизатори модернизованих поетика, не само светске и европске већ и српске књижевности XX века.

У истраживачким смеровима српске науке о књижевности, колико је познато, до сада није било целовитог проучавања ове теме. Један број компаратистичких радова указивао је прецизно и зналачки на одређене сегменте могућих веза као одлика модерности двеју традиција, српске и англосаксонске, што сведочи да је интригантност теме и потреба разматрања проблема, које она намеће, врло подстицајна, поготово за савременије проучаваоце књижевности. Разматрало се дело Растка Петровића и Џејмса Џојса из перспективе синкретичности и тоталитета романа-енциклопедије (Предраг Петровић) или романа као експеримента (Весна Мићић), Десничине и Џојсове приповетке у духу монтаже и детаља као основе сродних стратегија приповедања и блиског сликања урбане атмосфере (Тања Поповић), указивало се на сродност принципа пародије у Џојсовим и Пекићевим остварењима (Игор Перишић), као и у Џојсовом и Павићевом делу (Сања Бошковић), проучавао жанр романа о уметнику, однос „романа оца" и „романа сина" нарочито у опусу Џојса и Киша (Александар Стевић, Ивана Миливојевић, Јелена Симовић), а однос отац–син и у романима Џојса и Растка Петровића (Предраг Петровић), статус ауторског коментара код Џојса и Киша (Ивана Миливојевић), уочавале мотивске блискости у делима Џојса и Андрића (Миодраг Радовић), тј. структурни принципи организације њихових одабраних приповедака и наративних стратегија (Мина Ђурић), као и диференцираност стилова дискурса *Уликса* и *Пешчаника* (Љубиша Јеремић, Ивана Миливојевић). Овим радом понудиће се синтеза досадашњих истраживања и научних стремљења, али и покушај да се новим читањима и изналажењима џојсолошких мотивација у токовима модернизације и постмодернизације српског романа продубе основе поетичких сродности српских прозаиста XX века и Џејмса Џојса, као једне од могућности отелотворених одлика модерности европске и светске књижевности, те отворе питања на који начин су се овако представљени примери модерности у српској књижевности XX века мењали, усаглашавали у контекстима поетика српских писаца и

њиховом односу према традицији, означавајући преокрет модерности и превредновање модернизоване традиције ка постмодерни.

Кроз покушај рашчитавања примера и одлика модерности српске прозе XX века настоји се да се демаскирају поетичке сродности са поетикама других књижевности и писаца у односу на парадигму модерности коју је у прози XX века установио у свом делу Џејмс Џојс, а теоријски је дефинисали критичари које су његово дело тумачили. Могућност модернизације српске прозе XX века слеђењем Џојсове парадигме модерног романа представљаће се, најчешће, као изазов најтежег који се у стваралачким досезањима српских писаца модификује и прилагођава целокупној књижевној поетици или је пак потпуно мења, о чему у српској књижевности сведоче примери романа Растка Петровића, Данила Киша и Борислава Пекића, који у дослуху са Џојсовим делом чине најадекватније примере модернизације и постмодернизације српске прозе XX века.

Растко Петровић и Данило Киш узимају се као две могућности џојсовске парадигме у оквирима модерне и постмодерне српске књижевности, и то Растко као пример следбеника џојсовске парадигме модернизације романа XX века, док је Данило Киш пример антиџојсовске парадигме у постмодернизацији српске књижевности (о томе да Џојс није припадао низу Кишових омиљених аутора, в. Миливојевић 2001: 133). Хипотеза која се поставља тиче се и начина на који Растко остаје на граници џојсовског енциклопедизма и властите поетике хаоса, док се Киш, то пародирајући, сврстава у посленике поетике романа-енциклопедија. Стога ће се у раду разматрати промене које се уочавају већ у поетичким, а поготово романескним поступцима Растка Петровића. Још је у својим раним извештајима о Џојсу Растко Петровић његово дело називао врстом научно-филозофског експеримента (Петровић 1974: 281). У раду се посебно интересовање поклања управо начинима на које је Растко Петровић реформаторско из Џојсовог дела, као примере парадигме модерности у прози XX века, „прерадио и припитомио" у властитим делима, те начинио кључне заокрете у модернизацији српске прозе XX века. Неки од елемената модернизације, које Растко Петровић уочава у Џојсовом делу, тичу се чињенице да Џојсов *Уликс* „не говори о ономе шта човек чини, ради онога што чини, већ ради онога што се тада у њему збива" (Петровић 1974: 224), управо на начин на који ће Растко организовати *Стеванову 'Мисао у олуји' када је добила свој смисао и свој облик*, или пак у отелотворењима уликсовског ходочашћа у роману *Дан шести*. Означавајући да Џојсово дело „подсећа на фотографске снимке конструкција", Растко Петровић указује на потребу тумачења Џојсовог дела у ширем контексту авангардних уметности (фотографије, скулптуре, филма), у којем ће се и његово дело сврставати и интерпретирати. Петровићу је изразито била важна и веродостојност Џојсове књиге која је представљала „до џиновности, час замршени, час расплетени живот механизма, аутоматства, подсвести" (Петровић 1974: 225), што је кроз оживотворавање тока свести настојао да оствари и у својим делима. Овај рад ће истраживати и на који ће се начин оно што је као врлину модерности Растко Петровић уочавао код Џојса (симултани психолошки живот, кретање од психолошког комплекса ка акцији, свеприсутна интроспективност, праћење замршене мисли јунака) инкорпорирати и у његовом делу. Радна хипотеза тиче се и могућности реконструкције Џојса као подлоге и парадигме модернистичке традиције авангардног Растка Петровића, али и Растка Петровића као првог, правог српског џојсовца, посебно у смислу праћења развојних токова европског романа и његове модернизације: „И зато баш што је даљи развој његове мисли само питање еволуције коју ће ова постићи кроз друге писце, ставља се преокрет који је изазвао Џојс" (Петровић 1974: 282); у виду „развој(а) романа директне психолошке реконструкције, од *Улиса* Џојсовог до непознате књиге у будућности" (Петровић 1974: 283), за коју рад показује да може бити најављена управо и романом *Дан шести* Растка Петровића. У раду ће се, поред наративне технике, разграђње жанровских конвенција и језичких система, посматрати и Растков и Џојсов однос према миту и пародији, али и разматрати зашто се Растков јунак зове Ирац, те одакле потиче перспектива животиње са почетка романа *Дан шести*, као и звуковна и семантичка функција Џојсових и Расткових сирена. Анализираће се завршетак *Уликса* као коначна потврда живота и дела којем се приближава природа са краја Расткових романа. Предмет истраживања биће и однос откровења и епифаније, једна од важних тема која везује Растка Петровића и Џејмса Џојса, као и начини на које се релативизује однос према списку, каталогу виталистичких и органских чинилаца, као енциклопедији или хроници полухаоса, у наративу нових медија (извештаја, радија, телеграфа, писама, новина, гласина). Такође биће усмерена пажња и на могућности разрешења проблема парализе као одлике увођења модерног, урбаног дискурса у роман XX века у контексту дискусије о томе на које је проблеме наишао Џојс разрешавајући хемифлегију и парализу која је освајала Даблин (видети Џојсова писма, *Selected Letters*, 1975, p. 22), у поређењу са Растковом хелиотерапијом афазије, као начином побеђивања парализе; наведено ће се расветљавати и у оквиру дијалога Џојсовог „систематичног" начина обликовања дела у односу на Расткове романескне фрактуре.

Део рада који ће бити посвећен проблемима модернизације прозе, а пре свега мањих наративних форми, каква је приповетка, на примерима из Џојсовог опуса, али и из корпуса српске књижевности XX века, тицаће се сродних тема и приповедачких стратегија као основа модерности које су од мањих форми водиле ка циклизацији тема, мотива и

ликова, како од Џојсових *Даблинаца* до његових романа, тако и од приповедачких опуса Андрића и Деснице, до уланчавања мањих приповедачких делова у романескне целине, сложеног интертекстуалног односа збирке прича и романа. У вези са дијалогом који творе приповедачки концепти Џојса и Деснице у контексту модернизације српске прозе XX века, у раду ће се почети од уочених референци у претходним теоријским испитивањима – од статуса града, најчешће приморског, раскола националног и државног, цркве и породице, приватног и јавног, урушавања грађанске класе, доминације композиционе технике слободне асоцијативности, жанра Künstlerroman-a, Bildungsroman-a, склоности ка поштовању начела веродостојности, али и приказивању тривијалности ситница преломљених кроз перспективу посматрача, у афирмацији нагонског, поенте у виду тријумфа изневерених очекивања, увођења тока свести, фрагментарне перцепције стварности (наведено према Поповић 2011) – не би ли се, кроз нова читања, проучавање даље проширило и надоградило, пре свега у смеру испитивања модернизованог односа према краткој форми новеле у оквирима збирке приповедака и функцији структуралне фигуре гномона на нивоу приповетке и читаве збирке; затим „растућих" односа међу причама и протагонистима који постоје у *Даблинцима* (приче о детињству, адолесценцији, зрелом добу и јавном животу), а које су и у Десничином односу *обележене као приче прољећа, љубави и смрти* (в. *Ту, одмах поред нас* и *Прољећа Ивана Галеба*), расветљавања питања парализе и могућности епифанија у Даблину и Задру, те суптилног односа реалистичке поетике, психологизације у контексту урбаног Блумусалима, као новог простора модерне српске и светске прозе XX века. Не сме се пренебрегнути ни сродност гротеске једне од слика коју Џојс даје у *Портрету*, са једном од доминантних сцена *Зимског љетовања*: „Ирска је стара крмача која ждере свој накот" (према Бркић 1994: 238).

Анализираће се начини на које, у својим аутопоетичким есејима говорећи о модерном роману и експерименталном поступку, Киш помиње Џејмса Џојса и истиче доминантне одлике модерности романа у свом исказу у односу према Џојсовом делу: експериментални роман, поремећај вредности идеалног пројекта, сумња у постојећа стилска решења, развојна линија трагања за апсолутном формом и преиспитивање целокупног њеног контекста. Занимљиво је приметити да је управо и Љубиша Јеремић у свом огледу посвећеном романима крајем седамдесетих година истакао везу модерних романа са почетка века и Кишовог *Пешчаника*, како у богатој језичкој разноврсности и њеном утицају на разноликост функционалних стилова романа, тако и у вези са формом експерименталног романа (в. Јеремић 1993: 289). Намера овог истраживања јесте и да у дијахронијској перспективи испита колико су, како Киш каже, *формална трагања* у области српске прозе XX века, *онеобичавања, формални помаци, примене нових књижевних проседеа*, као облици модернизације српске прозе, сродни и у директној вези са књижевним стремљењима која је у својим делима искусио Џејмс Џојс, као представник модерног европског романа и његових екстрема. Елементи истражног поступка и испитивања сведока, као и покушаји свођења животног биланса, и половичног знања о историјским појавама, или узимање грађе која већ постоји као прича која се разара, како то означава Љубиша Јеремић, биће праћени од Џојсове прозе, преко Кишовог до Пекићевог дела, са посебним освртом на сродности „уликсовских ходочасника" и Нојевих барки од господина Мака до Арсенија Његована.

Парадигма (пост)модернизације српског романа XX века на примеру дела Борислава Пекића и његовог дијалога са Џојсом разматра се у контексту пародије и начина на који се од џојсовског наговештаја до пекићевског остварења приказују елементи поетике деконструкције, посебно у начинима реинтерпретације класичног мита и његовим комичним инверзијама, као и пародијским стратегијама религиозних обреда, али и читавог устројства свете књиге. Романи оба писца сагледавају се кроз контрасте психолошког и полифонијског концепта романа, као и његове карневализације, пре свега у формама приповедања, и наизменичних промена стилских израза, којима се успоставља активан и полемички однос према великом броју књижевних предложака, што је својствено и Кишовој прози. Уочава се и функција неке врсте метајезика којим аутори настоје да превладавају разноврсност гротескних, пародијских приповедачких гласова, а међу њима погрешних или омашених читања, цитирања, интерпретирања, што омогућава двострукост и дијалогизам текста како на визуалном, тако и на семантичком плану. Та врста померених перспектива у делу Пекића и Џојса уочиће се на примерима односа натуралистичког и митског, научног и патетичног, објективног и субјективног. У оба случаја следом принципа (пост)модернизације романа анализираће се функција породичних геналогија (Морканових, Његован-Турјашких), ходочашћа, посебно у смеру сахране и пародијских ефеката који се тиме активирају, уз поетику истражног поступка (и код Пекића и код Киша), или значај и значење Џојсове завршне тачке у поглављу *Итака* у односу на три тачке у писму приређивача *Ходочашћа Арсенија Његована*, затим валидност недовршених теорија у *Даблинцима* и *Ходочашћу*, или начин на који Блум и Арсеније Његован дају себи главну реч кроз говоре и гротескно их остварују као лоши, анахрони говорници у јавном простору. У контексту Џојсових дела разматра се свођење биланса у *Пешчанику* и *Ходочашћу*, Блумово, Самово и Његованово половично знање о историјским појавама, у којима доминира некада и вулгарно-материјално схватање света, тј. прича која постоји као предложак роману (в. Јеремић 1978). На разини модерности и процеса (пост)модернизације поредиће се однос поетичких коментара важних за остварења српских писаца у односу на изостанак Џојсових образлагања индивидуалне

поетике, осим можда у *Писмима* (в. Žmegač 1987), а без обзира на ту чињеницу, и начини на који су документ и ванкњижевна грађа третирани код Џојса и српских писаца XX века од сфера натуралистичког до врло симболичког односа. Посебно занимљива је чињеница да су Џојсова „упутства за читање" постала доступна тек посредством Стјуарта Гилберта, а намењена су читаоцима из будућности (Миливојевић 2001: 12). Јеремић указује да постоји „један вид недовршености *Ходочашћа*" и „уклапање овог дела у обимнију целину" (Jeremić 1978: 110), што призива потребу тумачења Пекићевог дела у контексту циклизација и наставака какви постоје, у различитој мери од *Даблинаца* до *Уликса*, а посебно од *Уликса* до *Финегановог бдења*, што је карактеристично за Џојса, а присутно и у делима Растка Петровића, Деснице и Киша, између осталог и као „повезаност у погледу приповедачког метода" (Jeremić 1978: 138). Статус бренда и етикете од прозе Киша и Пекића Џојсово дело отвара и ка Милораду Павићу.

Током Џојсовог боравка у Трсту, између Истока и Запада, у мултикултуралној, космополитској и вишејезичној средини, уз много емиграната, додир са грчко-словенском заједницом начинио је снажан утисак на Џојса, што је инкорпорирано и у његовом делу. Присуствујући православним литургијама, Џојс се осећао као странац и аутсајдер, како је представио и Леополда Блума у католичкој цркви и при обреду сахране у *Уликсу*, а сродне мотиве искористио у *Даблинцима* и у *Финегановом бдењу* (McCourt 2004: 120–122). Не треба занемарити ни Џојсове сусрете са Словенима, пре свега са хрватским сликарима, скулпторима и песницима (De Tuoni 2002: 87). Интересантно је запазити да је Џојсу у Трсту могло бити познато и презиме Синико, породице композитора који су са колена на колено деловали при православној цркви Светог Спиридона у Трсту, а ово презиме се појављује у Џојсовим *Даблинцима* и везује се управо за женски лик који страда по прототипу из словенске књижевности, као Толстојева Ана Карењина. Док је *Уликс* излазио у периодичним публикацијама (*The Little Review*), штампар са својим двема ћеркама био је Србин, Поповић, који је исправљао Џојсове грешке, што су заправо биле интенције аутора, па стога и постоје разлике у овом издању и књизи.

Као заједнички чиниоци процеса модернизације романа у српској књижевности XX века и Џојсовом поетичком методу у раду ће се анализирати и: разградња матрице реалистичког романа, актуализације предлошка лика од Одисеја, преко Дон Кихота до Уликса, ресематнизација легенде и мита (о Орфеју, Протеју, Наусикаји, Икару и Дедалу, Христу, Луциферу, Ахасферу, жени на камену) и историјске стварности, питање односа хаоса и енциклопедије целога живота у једном дану који се актуализује кроз *Одисеју*, *Уликса*, *Дан шести*, *Ходочашће Арсенија Његована*, сумња у форму и фрагментаризација форме као еквивалент дезинтегрисане слике света, однос монтаже и колажа, пародија, иронија и магија језичког ритма, металитерарност, метанаративност, аутореференцијалност, цитатност, симболика предмета свакодневице (кишобрана, шешира, штапа, кромпира) и њихових спискова-каталога, односа фрагмента и целине, варијација сродних тема и мотива кроз више дела, снега као симболичке сцене којом се затварају дела високог модернизма српске и европске књижевности, статус теме егзодуса и повратника, Јевреја, тип усамљених јунака, отуђених у сферама урбане цивилизације, „без моћи да мисао приведу делу" (Јеремић 1993: 71), идеја симултаности, уз присуство различитих стилова и њихово понирање архитектоником дела, „артифицијални осећај неорганизоване структуре приповедања која је у самој природи поступка унутрашњег монолога" (Миливојевић 2012: 13, у: Јеремић, Костов 2012), деконструкција граматичких и синтаксичких конвенција, са аналитичким и ироничним односом према свакој врсти религијске и политичке институције или канона, успостављање хиберно-идентитета модерног романа који се зачиње у постулатима подражавања *тока свести* да би се преиначио у *ток подсвести*, што представља и начине конституисања аморфног идентитета једне епохе и граничне позиције модернизма и постмодерне, односно апсолутне хибридности стилова. У контексту примера из српске књижевности XX века тумачиће се и доминација монолога попут оног из најпотпуније написаног романа (Вилсон 1964), у којем се појединачно оријентише у универзум (Вајлдер 1975), кроз преувеличану вербалну страну мисли (Набоков 2004). У раду ће се интерпретирати и запажене везе између књижевно-критичке традиције у српској науци о књижевности и компаратистици XX века у односу на поменута књижевна остварења, као и њихове релације које остварују ка Џојсу; нпр. Љубиша Јеремић у Џојсовом случају као одлику модерног романа наводи релативизовање свих постојећих поредака и стега реализма и натурализма, па и саме методологије романа, што ће кроз дело и конституисање ставова о књижевности посебно интересовати Данила Киша (в. Јеремић 1993). Поставиће се још нека питања: Да ли је у свим својим делима Џојс модеран на подједнако модеран начин? И шта значи помак у промени од *Уликса* до *Финегановог бдења* (од класичног до модерног романа, од модерног до постмодерног)? Какво је с тим у вези присуство елемената (пост)модернистичке парадигме ових романа у српској књижевности XX века?

Хипотезе: Основна хипотеза која се проверава јесте да је проза Џејмса Џојса деловала на модернизацију српске прозе, а посебно романа 20. века, као и да је фигура Одисеја веома присутна у српској лирици и прози 20. века. Основно

питање које се овим истраживањем поставља јесте да ли примери модерности српске прозе XX века баштине извесне суштинске сродности са дефиницијом процеса модернизације прозе у XX веку, која је у теоријским текстовима српских, европских и светских проучавалаца књижевности поткрепљена примерима из дела Џејмса Џојса, као својеврсном парадигмом. Једна од хипотеза која се проверава кроз више различитих методолошких система јесте да ли се и у којој мери процес модернизације и постмодернизације српске прозе XX века може довести у везу са делом Џејмса Џојса као експлицитним примером модерног у европској и светској књижевности XX века, тј. колико је за процес модернизације српске прозе XX века била важна и прекретничка стваралачка рецепција Џојсовог дела у експлицитним и имплицитним поетикама српских писаца, као и у књижевно-теоријској, књижевно-критичкој и књижевно-преводилачкој присутности Џејмса Џојса и при конституисању става о модерности прозе у српској науци о књижевности и књижевној критици. Да би се хипотезе доказале, поље интересовања се усмерава директно на текстове одабраних српских прозаиста и опус Џејмса Џојса, у тежњи да се уоче начини на које се одређени примери модерности из европских оквира контекстуализују у прозном опусу српског писца у односу на целокупно прозно остварење српске књижевности, онога што му је претходило и онога што следи. Посебно интересовање подстиче реактуализовање „новина" модернизације српске прозе, установљавање њихових адекватних спрега са европским и светским „предлошком", али и њихови повратни делокрузи у оквирима целокупне српске књижевне традиције, као и облици и валоризације књижевно-критичке и научне рецепције која их је пратила и разматрала у сфери дефинисања модерности прозе XX века и њених примера из дела Џејмса Џојса. У односу на појаву, стваралачку актуализацију и критичку рецепцију наведених тема и проблема у српској књижевности XX века, радна хипотеза се дотиче и континуираног присуства Џојса и потребе српских писаца за активним дијалогом који нужно води у смеру реформације српске прозе, од модернизације романа у опусу Растка Петровића до постмодерног приступа романескном ткиву код Киша, који се претпостављају као кључне тачке у прекретничком дијалогу српске књижевности и Џојса, што свој теоријски оквир и појмовну артикулацију, осим у њиховим аутопоетичким сведочанствима, добија и у раду Љубише Јеремића, Светозара Кољевића, али и у издањима изабраних критичких радова какво је оно о роману у едицији *Рађање модерне књижевности*, у којој је пристојан број текстова посвећен или Џојсу, или неким од метода које су карактеристичне за процесе модернизације романа у XX веку (приређивач Александар Петров).

5. очекивани резултати

Већ на основу припремних истраживања за потребе пријаве докторске дисертације показало се веома широко поље сродности Џојсове прозе, односно уликсовог присуства, и српске прозе 20. века. Дисертација ће на конкретним примерима показати типове те сродности и места додира. У претходном образложењу хипотезе и циља истраживања већ су наведени и одређени очекивани резултати. Један од очекиваних резултата овог истраживања јесте да се још једном, на новим примерима, потврди оборивост тезе о „малим" и „великим" књижевностима, као и да се кроз стваралачке (ауто)поетичке дијалоге српских прозаиста XX века са Џејмсом Џојсом укаже на степен њихове модерности и отворености за интерактивно промишљање и стваралачко инкорпорирање Џојса у Срба, као могуће парадигме модернизације прозе XX века, што је, поткрепљено новим преводима Џејмса Џојса на српској књижевно-научној сцени, као и иновативним теоријским радовима о (пост)модернизацији романа, допринело (по)новној контекстуализацији српске књижевности у оквирима светске, а то захтева и овакву врсту истраживања као научног подстрега неопходности наведених деловања.

6. план рада

У уводном делу рада изложиће се предмет истраживања, методе, циљеви, хипотезе, као и очекивани резултати. Кроз теоријско-методолошки оквир истраживања представиће се најважније европске и светске теорије модернистичког и постмодерног романа, као и начини теоријског мишљења о том проблему у другој половини XX века у Срба (Кољевић, Јеремић, Пауновић). Издвојиће се доминантне теме ових истраживања и упоредно ће се проматрати аспекти дефинисања модерности и модернитета у светским и српским токовима књижевности. Из уводних теоријских прегледа, после прецизирања џојсовске парадигме модерности, установиће се колико је дефиниција модерности и модернизације романа, практично поткрепљена и илустрована примерима из дела Џејмса Џојса, била важна, присутна или пресудна и за модернизацију српског романа XX века, тј. да ли је и како имплицитна и експлицитна поетичка

свест српских прозаиста следила, била аналогна или преобликовала и проблематизовала водеће примере модернизације европског романа, те како се српска књижевно-критичка рецепција према томе односила. Посебно ће бити важно ове романескне промене у доменима искуства модерности уочавати у поетичким окосницама од авангарде преко високог модернизма до постмодерних романескних остварења, као и начина на које им је књижевна критика приступала и како их је вредновала. У централном делу рада, у складу са темом, посвећујући сваком од поменутих српских писаца и аспектима модернизације српске прозе који су се отворили у њиховим делима посебно поглавље, кроз иманентне и поредбене анализе, утврдиће се однос модерности српске прозе XX века према дефиницији модерности у европским и светским токовима књижевности и присуству Џејмса Џојса као њене могуће парадигме у опусу Растка Петровића, Владана Деснице, Данила Киша, Борислава Пекића, у прози, целокупној поетици и књижевној мисли. С тим у вези, изразито значајним ће се сматрати указивање на нити које од модерних романа воде ка постмодернизацији књижевности у релацији, између осталог, и према Џојсу. Посебна пажња у истраживању посветиће се детаљном ишчитавању дела Данила Киша и Борислава Пекића, не би ли се у компаративном контексту са Џејмсом Џојсом уочило које су то сфере изазова најтежег у поетици и прози наметнуте модерним европским романом ескалирале у постмодерном српском роману. Завршни део рада, у виду закључних разматрања, тицаће се рекапитулације резултата из појединачних поглавља, целокупног сагледавања грађе у односу на постављени проблем и покушаја потврђивања одговора на питање да ли су и у којој мери прозни поступци модернизације романа присутни у остварењима Џејмса Џојса могући као једна од континуирано важних парадигми (пост)модернизације српског романа XX века.

7. методе истраживања

Применом више различитих метода, а посебно књижевноисторијских, књижевнотеоријских, теорије рецепције и компаратистичких метода, након прецизног дефинисања одредница из наслова и класификације грађе, прокоментарисаће се досадашњи приступи стваралачкој рецепцији Џејмса Џојса у српској књижевности XX века. Нарочито интересовање усмериће се ка разматрању првих знања о Џојсовом делу и његових рецепија, преводилачких и критичких, у српској књижевности, као и развојних лукова њихових модификација, посебно у контексту проблема модернизације српске прозе XX века и њихових међусобних утицаја. Проучавањем промена књижевноисторијског миљеа и доминантних културолошких обазаца пратиће се модификација џојсовске парадигме као могућег модела (пост)модернизације српске прозе 20. века, у иманентној анализи и теоријским приступима конкретним делима српске књижевности, а у компаративном поетичком контесту англосаксонског модернизма и других примера из европских и светских књижевности.

VII ЗАКЉУЧАК СА ОБРАЗЛОЖЕНОМ ОЦЕНОМ О ПОДОБНОСТИ ТЕМЕ КАНДИДАТА: На основу наведених података о кандидаткињи, Комисија констатује да је кандидаткиња Мина Ђурић подобна за израду докторске дисертације.

НАПОМЕНА:

На основу наведених података о кандидату, Комисија констатује да је Мина Ђурић подобна за израду докторске дисертације.

На основу постављених циљева и очекиваних резултата, Комисија констатује да је предложена тема подобна за израду докторске дисертације у области наука о књижевности.

На основу наведених података о предложеном ментору, Комисија констатује да је др Јован Делић подобан за ментора предложене докторске дисертације.

На основу изнетог, Комисија предлаже Наставно-научном већу Филолошког факултета Универзитета у Београду да донесе позитивне оцене о подобности кандидата Мине Ђурић и предложене теме докторске дисертације „Модернизација српске прозе 20. века у односу на стваралачку рецепцију књижевног дела Џејмса Џојса” а да се за ментора именује др Јован Делић, редовни професор Филолошког факултета у Београду.

ПОТПИСИ ЧЛАНОВА
КОМИСИЈЕ

1.

2.

3.

4.

5.